

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 04, styczeń 2015 23:00

Bernadeta Skóbel

Odslony: 3239

Konieczne jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy poniesionym wydatkiem, a zmniejszeniem ograniczeń zawodowych pracownika niepełnosprawnego, objętego indywidualnym programem rehabilitacji. (...) Trudno o efekty rehabilitacyjne używania zakupionego ze środków funduszu rehabilitacyjnego samochodu w sytuacji, gdy niepełnosprawny pracownik wykorzystuje ten samochód incydentalnie, tj. w razie potrzeby, wydatek tak poczyniony nie może być uznany za zmierzający do zmniejszenia ograniczeń zawodowych. Wyrok NSA z 13 października 2014 r. sygn. II FSK 1771/13.

Wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym: spółdzielnia zwróciła się o wydanie zaświadczenia o uzyskanej pomocy de minimis w ramach ustawowego zwolnienia z podatku od nieruchomości. Podstawą wystąpienia z wnioskiem było poniesienie wydatku na zakup samochodu osobowego marki Subaru Forester w ramach indywidualnego programu rehabilitacyjnego (dalej "IPR") dla osoby niepełnosprawnej – prezesa ww. spółdzielni R. W., w celu dostosowania miejsca i stanowiska pracy zmniejszającego ograniczenia zawodowe, wynikające ze stopnia i rodzaju niepełnosprawności. Przedmiotowy samochód został zakupiony za kwotę 91 056,91 zł netto + podatek VAT (23%).

Postanowieniem z dnia 29 lutego 2012 r. Prezydent Miasta K. odmówił spółdzielni wydania stosownego zaświadczenia, podnosząc, że środki na zakup samochodu wydatkowane były w sposób nieoszczędny, a tym samym nie został spełniony warunek przewidziany w §4a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz.U. nr 245, poz. 1810 ze zm.), dalej: "rozporządzenie z dnia 19 grudnia 2007 r.". W opinii Prezydenta powszechnie znanym faktem jest, że za zdecydowanie niższe środki można kupić samochód osobowy, który równie dobrze realizowałby wyznaczony przez komisję rehabilitacyjną cel jakim jest umożliwienie osobie niepełnosprawnej pokonywanie barier fizjograficznych, przestrzennych i transportowych, jakie pojawiają się przy wykonywaniu powierzonej pracy.

W zażaleniu na ww. postanowienie pełnomocnik spółdzielni wniósł o jego uchylenie, wskazując że zostały spełnione przesłanki konieczne i wystarczające do wydania zaświadczenia. Podał również, że w oparciu o ten sam stan faktyczny Naczelnik Urzędu Skarbowego K. wydał zaświadczenie o pomocy de minimis.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze utrzymało zaskarżone postanowienie w mocy. Organ podniósł, że w programie IPR opracowanym dla niepełnosprawnego pracownika (wobec którego orzeczono lekki i trwały stopień niepełnosprawności) podano, iż wymagane jest dostosowanie stanowiska pracy tego pracownika, prezesa spółdzielni, drogą doposażenia w środek transportu osobowego, umożliwiającego pokonywanie barier, w tym wynikających z dysfunkcji organizmu. Na realizację zadania w postaci zakupu samochodu osobowego przeznaczono w programie kwotę 95 tys. zł. Organ wskazał, że zakupiony samochód w żaden sposób nie został dostosowany do wymagań osoby niepełnosprawnej, gdy w IPR opracowanym dla pracownika wskazano, że "posiadanie samochodu i dostosowanie go do osoby prowadzącej jest niezbędne w procesie rehabilitacji". Podkreślono, że elementy wyposażenia samochodu wskazane w IPR (klimatyzacja, regulowane siedzenie, wysokie zawieszenie) w jednakowym stopniu ułatwiają jego prowadzenie zarówno osobie zdrowej jak i niepełnosprawnej oraz stanowią raczej wyposażenie standardowe, przewidziane dla danego modelu samochodu, a nie wyposażenie specjalistyczne dla osoby ze schorzeniami narządu ruchu. Z uwagi na zakres obowiązków pracownika, zdaniem Kolegium, nie można uznać, że zakup samochodu, stanowi działanie związane z przystosowaniem stanowiska pracy stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności i przyczynia się do zmniejszenia ograniczeń wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności pracownika. Organ podkreślił również, że sam fakt sfinansowania wydatku w ramach

Pomoc de minimis a wydatki z zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 04, styczeń 2015 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 3239

IPR nie oznacza, że spełniony został warunek udzielenia pomocy w ramach pomocy de minimis.

Sądy obu instancji przyznały rację organom.

Źródło: [CBOSA](#)